

ONDRUSKA

**Ruuskanen-Ruuska sukuseuran
sukuviesti 50, huhtikuu 2025**

Riihipetäjä kuvattu todennäköisesti kesällä 1959

Sukuseuramme tunnus on rauhoitettu rihipetäjä, joka kasvaa Siilinjärven Kuuslahdessa Rannan Asikkalan pellolla.

Lehtemme on saanut nimensä sukunimemme lähtökohtana olevasta nimestä Andreas, jonka toinen muoto on Ondrei, Ondruska. Tästä muotoutuivat vähitellen Ruska, Druska ja Ruskain sekä vuosisatojen aikana Ruuskanen ja Ruuska.

Ondruska 50, huhtikuu 2025

Lyhyesti	2
Puheenjohtajan kynästä	3
Terveiset sukuseuran aikaisemmilta puheenjohtajilta.....	4-5
Sukukokouskutsu.....	6
Toimintakertomus.....	8
Ruuskanen-Ruuska sukuseuran stipendit 2025.....	9
Tuloslaskelma.....	10
Tase.....	11
Toimintasuunnitelma.....	12
Ondruskan helmiä vuosien varrelta.....	14
Interrailaamassa Keski-Euroopassa kesällä 2024.....	20

Ondruskaan osoitetut jutut osoitteeseen:

iris.humala(at)kolumbus.fi tai Iris Humala, Valmukatu 18 A 1, 04420 Järvenpää

Mikäli et halua, että juttu julkaistaan kotisivujen nettiversiossa, ilmoita asiasta Iris Humalalle tekstin poistamiseksi.

Jäsenasiat ja osoitteenmuutokset:

Veli-Pekka Ruuskanen, *vpruuskanen(at)outlook.com*

Lyhyesti

Kansikuva: Kuva Joensuusta, kesän 2025 sukuseuran kokouskaupungista. Kuvassa Pielisjoen ylittävä Suvantosilta ja taustalla Pyhäselkä. Kuvaaja Lev Karavanov, Joensuun kaupungin mediapankki

Hyvä sukuseuran jäsen!

Lähetä mielellään tekstejä ja valokuvia sukulehtemme sähköpostitse tai postitse. Lähetä myös palautusosoite valokuville. Apua puhtaaksikirjoittamiseen saat lehtitoimikunnan jäseniltä.

Puheenjohtajan kynästä

On ilo vastaanottaa sukuseuran jäseniksi kahdeksan uutta jäsentä, jotka olemme saaneet mukaamme vuoden 2024 alusta lukien. Sukuseuran jäsenten ikärakenne aiheuttaa väistämättä jäsenkunnan muutoksia, joita olemme erinomaisesti saaneet korvattua uusien jäsenten ansiosta. Tervetuloa kaikki aktiivisesti toimintaamme mukaan!

Luettavananne on nyt sukulehtemme viideskymmenes juhlanumero. Seuramme toiminta käynnistyi Rantasalmella vuonna 2006 pidetyistä perustavasta kokouksesta. Lehtemme ilmestyi alku aikoina kolmesti vuodessa ja nyttemmin kahdesti vuodessa.

Juhlanumeroomme saimme kannustavat tervehdykset aiemmilta puheenjohtajiltamme Pirkko Ruuskanen-Parrukoskelta ja Asko Ruuskaselta. Kiitos heille molemmille hyvistä jutuistanne.

Lehtitoimikunta päätti ottaa poikkeuksellisesti tähän numeroon otteita aiempien lehtien parhaista jutuista. Voimme niiden avulla palauttaa mieliin jäsentemme seikkailuja Virossa, Venäjällä ja Nepalissa saakka sekä muistella keihäsankariamme Antti Ruuskasta. Mukana on myös muistelut seuran matkasta Viitasaarelle jsekä näyte Savonlinnan kaupunkikuvaa koristelevan Marko Ruuskasen töistä. Tässä vaiheessa on syytä kiittää kaikkia lehteemme juttuja lähettäneitä. Lehdessä on myös interrail-matkakertomus viime kesältä Keski-Euroopasta.

Sukuseuramme kokoontuu tulevana kesänä Joensuuhun lauantaina 27. heinäkuuta 2025.

Sukukokous pidetään illansuussa Sokos Hotel Kimmelissä, ja samana päivänä klo 10.00 alkaa hallituksen järjestämä tutustumiskierros Ilo-mantsin maisemiin. Matkalla tutustumme Möhkön ruukkiin, talvi- että jatkosodan taistelualueisiin sekä Parpeinvaaralla sijaitsevaan Parpeinpirttiin, jossa nautimme lounasta. Sukukokouksen jälkeen on vuorossa illallinen Kimmelissä, josta on myös mahdollisuus oma-toimisesti varata huoneita yöpymistä varten. Tarkemmat tiedot ohjelmasta, aikataulusta ja varauksista sekä sukukokoukseen ja matkalle ilmoittautumisesta ovat tässä lehdessä. Lehdessä on myös sukukokoukset ja kokousaineisto tulevan toiminnan suunnitteluineen. Tervetuloa Joensuuhun ja matkallemme!

Tulevana kesänä pian sukukokouksemme jälkeen Olavinlinna täyttää 500 vuotta. Sitä juhlistetaan Kansallismuseon ja Olavinlinnan järjestämässä tapahtumassa elokuussa 2025 Savonlinnassa. Tapahtumaan sisältyvät myös mm. Olavinlinnan viimeisen sotatapahtuman näytös, paraati, vanhan ajan markkinat ja linnan juhlat. Rantasalmella sijaitsevan Parkumäen taistelua muistellaan myös ensi syksynä järjestettävässä tilaisuudessa, johon pyritään kutsumaan paikalle vuonna 1789 olleeseen taisteluun osallistuneiden jälkeläisiä. Myös sukumme jäseniä oli tuossa taistelussa mukana. Olavinlinnan ja Parkumäen tapahtumiin kannattaa kaikkien historiasta ja esi-isien elämästä kiinnostuneiden osallistua.

Markku Ruuskanen

Arvoisat Ruuskanen-Ruuska Sukuseuran jäsenet, hyvät Ondruskan lukijat

Pirkko Ruuskanen-Parrukoski

Se oli hieno tunne, kun sain avata kesällä 2006 sukuseuramme perustavan kokouksen Rantasalmella, sukumme juurilla. Meitä oli yhteensä 257 henkilöä, kaikenikäisiä, jotka kokouksessa päätimme sukuseuran perustamisesta ja loimme suuntaviivat Ruuskanen-Ruuska sukuseuran tulevalle toiminnalle. Ensi vuonna voimme viettää seuran 20 vuotisjuhlia hyvillä mielin, toiminta on ollut tuloksekasta. Sen osoittaa jo se, että sukuseuran lehteä Ondruskaa on julkaistu peräti 50 numeroa.

Sukuseuran perustaminen edellytti, että oli olemassa asiaan vihkiytyneitä ja suvun historiaan perehtyneitä henkilöitä, jotka näkivät tärkeäksi ja mahdolliseksi sen, että asioiden hoito virallistetaan rekisteröidyn yhdistyksen toiminnaksi. Näitä meidän sukuseuramme asian edistäjiä ja valmistelutyötä tehneitä olivat Lea Kokko (Helsinki) ja Markku J. Ruuskanen (Nurmijärvi), Kaisa Miettinen (Siilinjärvi), Heikki Ruuskanen (Maaninka) ja Jali Ruuskanen (Espoo), jotka olivat kiertäneet sukumme eri haarojen keskuudessa ja huolella valmistelleet sukuseuran perustamista. Lea Kokko oli jo vuonna 2004 kutsunut sukua koolle Pielavedelle suunnittelukokoukseen. Itse tulin mukaan valmistelun ollessa jo loppusuoralla.

Kuulun Nilsiän sukuhaaraan, jossa kokemukseni mukaan on sukulaisten kesken vahva sukuside. Sukuun kuulumisen tunne yleensä juontuu suhteesta elossa oleviin sukulaisiin. Sukututkimus ja sukuseuratoiminta avaavat näköaloja myös aikaisempiin lähisukua tai lähellä asuvaa sukua laajempiin sukuverkostoihin. Monet meistä Rantasalmen kokoukseen osallistuneista valaistuimme tietoisiksi siitä, että kuulumme sukuun, jossa on monta haaraa eri puolilla Suomea ja juuria myös luovutetussa Karjalassa. Kokousaulassa olleiden sukutaulujen edessä olikin sukulaisia jonoiksi asti.

Sukuseuran oma lehti Ondruska tuo säännöllisesti tietoa suvustamme ja toimii hyvänä siteenä ja keskinäisen yhteyden ylläpitäjänä keskuudessamme. Sukuseuran tärkeänä tehtävänä on paitsi laajentaa Ruuskanen-Ruuska suvun tuntemusta myös ”edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta sukujen jäsenten keskuudessa” kuten sukuseuran säännöissä sanotaan. Uskon, että sukuseuraan kuulumisen kautta tarjoutuu hyvä mahdollisuus kokea kuuluvansa itselle tärkeään yhteisöön, omaksi tuntuvaan porukkaan, joka innostaa ja rikastaa elämää. Ondruska on hyvä väline porukkaan kuulumisen tunteen vahvistumisessa.

Toivotan lämpimästi hyvää jatkoa Ondruskalle ja sukuseuralle, intoa sukututkimuksen puurtajille ja ilahtuneita löytöjä uusien sukututtavuuksien parissa.

Pirkko Ruuskanen-Parrukoski

Sukuseuran 1. puheenjohtaja, eläkeläinen, yhteiskuntat. tohtori

Hiukan muisteloita

Asko Ruuskanen (yllä).
Oikealla Asko kuvattuna Huopanan-
koskella sukuseuran Viitasaaren
kesämatkalla heinäkuussa 2019.

Olin juuri jalkalenkille lähdössä, kun Markku soitti, että kohtapuoleen ilmestyvään sukuseuran lehden juhlanumeroon olisi mukava saada entisiltä puheenjohtajilta kirjoitus. Lupasin.

Puheenjohtajaksi minut valittiin Nilsin sukukokouksessa 2008. Valintani tunsin yllättäväksi ja tietysti ajattelin, että mitenhän tästä selviään. Hallituksen jäsenet olivat melko ammattilaisia ja Markku ammattilaisista ammattilaisin, joten asiantuntemusta oli kyllä riittävästi. Tehtäväni kesti Rantasalmen 10-vuotis kokoukseen 2016 saakka.

Hallituksen kokouksia pidettiin eripuolella Suomea, aina tilanteen ja harkinnan mukaisesti. Kokouksiin oli mukava lähteä, mukava pitää kokous jne.

Olin suvustani kiinnostunut jo paljon ennen sukuseuran perustamista. Oma "tutkimukseni" ja selvitystyö silloin perustui lähinnä eri pitäjien kirkkoherran virastoissa ja hautausmailla käynteihin. Ihmettelen nyt jälkikäteen, että henkilökunta jaksoi hyvin palvella ja antoivat sukukirjoja mukaan tutkittavaksi ja viereiseen huoneeseen vietäväksi. Ihmettelin myös, ettei Ruuskasilla ollut omaa sukuseuraa, mietiskelinkin, että olisikohan ruvettava yrittämään. Ammattimies Markku ehti ensin ja nyt on

minunkin ollut helppo olla mukana sukuseuran perustamisesta alkaen.

Olen silloin tällöin katsellut sukuseuran kotisivuja niiden perustamisesta lähtien. Nyt katselin sivuja ihan ajatuksella. Sivut ovat riittävän laajat ja tietoa sukuseurasta monelta alalta, selostusten lisäksi valokuvat täydentävät tietoa. Näyttää sille, että sivujen laatija on alallaan ammattihenkilö. Hyvä.

Aika kuluu vuosi kerrallaan eteenpäin ja siinä samalla ikääkin karttuu, niin myös minulla. Viimeisimpänä "villityksenä" minulla todettiin parkinsonintauti noin vuosi takaperin. Estää muuten tehokkaasti matkailun, retkeilyn ja muutakin kylässä käyntiä. Mutta, päivä kerrallaan, ulkoilen uutteraan ja siinä se aika kuluu.

Toivotan hallitukselle menestystä loppuvuodeksi ja tulevaisuudelle sukuseuran asioiden hoitamisessa.

Asko Ruuskanen

Sukuseuran toinen puheenjohtaja

Sukukokouskutsu

RUUSKANEN-RUUSKA SUKUSEURA RY

KOKOUSKUTSU SUKUSEURAN KOKOUKSEEN

Aika ja paikka Lauantai 26.7.2025 klo 17.00
Hotelli Kimmel, Joensuu, kokoustila
Itäranta 1, Joensuu

Kokouksessa käsiteltävät asiat:

1. Sukukokouksen avaus klo 17.00
2. Sukukokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
3. Kokouksen puheenjohtajan, sihteerin ja kahden pöytäkirjantarkastajan valinta sekä kahden ääntenlaskijan valinta
4. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
5. Seuran tilinpäätöksen, vuosikertomuksen ja toiminnantarkastajien lausunnon esittely edellisen sukukokouksen jälkeiseltä ajalta
6. Tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapaudesta päättäminen
7. Toimintasuunnitelman vahvistaminen seuraavalle sukukokousta seuraaville kahdelle vuodelle, jäsenmaksuista päättäminen seuraaville kahdelle vuodelle ja talousarviosta päättäminen seuraaville kahdelle tilikaudelle
8. Hallituksen jäsenmäärästä päättäminen
9. Hallituksen puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja muiden jäsenten valinta
Aiemmat jäsenet Markku Ruuskanen (pj.), Outi Rytönen (varapj), Antti Ruuskanen, Riku Ruuskanen, Laila Marjomaa (siht), Veli-Pekka Ruuskanen, Juha-Pekka Ruuskanen, ja Jari Ruuska
10. Kahden toiminnantarkastajan ja kahden varatoiminnantarkastajan valinta kahdelle seuraavalle tilikaudelle
Aiemmat toiminnantarkastajat Jukka Immonen ja Olli-Mikko Ruuskanen sekä varatoiminnantarkastaja Päivi Uusitalo-Miettinen.
11. Muut asiat ja tiedotusasiat
12. Seuraavan sukukokouksen aika ja paikka
13. Kokouksen päättäminen

Kokouksen jälkeen nautitaan illallinen Hotelli Kimmelin tiloissa.

Oheisohjelma: Matka Ilomantsiin

Kokouspäivänä 26.7.2025 järjestetään klo 10.00 alkava bussimatka Joensuusta Hotelli Kimmelin edestä Ilomantsiin. Matkan aikana tutustutaan Ilomantsin keskusta ja Parpeinvaaraan, jossa nautitaan myös lounas Parpeinpirtiltä. Ilomantsiin tutustumisen aikana on mahdollisuus vieraila nukkemuseossa. Matka jatkuu Möhkön ruukille, jossa tutustutaan ruukkialueeseen. Sen jälkeen tutustutaan Ilomantsin sotatiehen, jolla käydään Öykkösenvaaran taistelupaikalla, jossa on opastuskeskus. Paluumatkalla on mahdollisuus ostoksiin Peltohermannin Viinitilalla. Matka päättyy Hotelli Kimmeliin noin klo 16.30.

Osallistumismaksu sukukokoukseen ovat yhdeltä aikuiselta **80 euroa** ja 5–15 -vuotiailta on **40 €**. Alle 5-vuotiaille matka on ilmainen.

Osallistumismaksu sisältää kokousohjelman lisäksi lounas- ja illallisruokailut ja bussimatkan opastuksineen.

Majoitus Hotelli Kimmelissä on varattu majoituskiintiö, jonka mukaan hinta kahden hengen huoneessa on 126 €/henkilö ja yhden hengen huoneessa 116 €/henkilö.

Huonehintaan sisältyy aamiainen ja langaton nettiyhteys.

Majoituksen jokainen tekee itse ja **varaus on tehtävä 25.6.2025 mennessä**.

Majoituskiintiön tunnus on **Bruuskanen**.

Varauksen voi tehdä Kimmelin nettisivun kautta:

[Original Sokos Hotel Kimmel | Hotellit Joensuu - sokoshotels.fi](https://www.sokoshotels.fi)

tai puhelimitse: +358 20 1234 663.

Ilmoittautuminen

Sukukokoukseen ja Ilomantsin matkalle voitte ilmoittautua mieluiten sähköpostilla osoitteeseen: markkuj.ruuskanen@kolumbus.fi tai postitse osoitteella Ruuskanen-Ruuska sukuseura ry, Valmukatu 18 A 1, 04420 Järvenpää. Puhelinnumero on 050 572 9534.

Ilmoittautumiset on tehtävä **viimeistään kesäkuun 15. päivään 2025 mennessä**.

Ilmoittautuneille lähetetään pankkisiirrot joko sähköpostilla tai kirjeitse.

RUUSKANEN-RUUSKA sukuseura ry:n hallitus

Ruuskanen-Ruuska sukuseura ry

Toimintakertomus 1.1.2023 - 31.12.2024

Toimintakautena Ruuskanen-Ruuska sukuseuran hallitukseen kuuluivat Tallinnan sukukokoukseen 29.7.2023 saakka puheenjohtajana Markku Ruuskanen, varapuheenjohtajana Outi Rytkönen ja jäsenenä sihteerinä toiminut Marjatta Vesterinen, Antti Ruuskanen, Arja Suuronen, Riku Ruuskanen, Jari Ruuska, Veli-Pekka Ruuskanen ja Juha-Pekka Ruuskanen. Tallinnan sukukokouksessa omasta aloitteestaan hallituksen tehtävistä poistuneen Marjatta Vesterisen tilalle sukukokous valitsi Laila Marjomaa Nivalasta. Muutoin entiset jäsenet valittiin hallitukseen uudelleen. Arja Suuronen toimi hallituksen jäsenenä 23.10.2023 saakka. Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Markku Ruuskanen. Hallituksessa ovat edustettuina Rantasalmen, Maaningan ja Nilsiänsukuhaarat Ruuskasten puolelta sekä Kaukolan, Viitasaaren ja Nivalan sukuhaarat Ruuskien puolelta. Valinnoissa on ollut tavoitteena eri sukuhaarojen tasapuolinen edustus. Sihteerin asioita on hoitanut Laila Marjomaa, ja rahastonhoitajana on toiminut Markku Ruuskanen. Kokouksen päätöksinä toiminnantarkastajiksi vuosille 2023-24 valittiin Jukka Immonen ja Olli-Mikko Ruuskanen, varalle Päivi Uusitalo-Miettinen. Yhdistyksen kirjanpitoa on hoitanut Tilitoimisto Pöysti.

Sukukokous pidettiin Tallinnassa Tallink Spa & Conference Hotelissa. Kokoukseen osallistui 27 henkilöä. Stipendejä sukuseura jakoi v. 2023 Ella Asunmaalle ja Anna-Maria Ruuskaselle sekä vuonna 2024 Simon Jyrkäkselle.

Kokouksessa ja sukumatalla sekä tapahtumien väliajoilla sukuseuran tuotteiden myynti, kuten kirjojen ja postimerkkien kauppa kävi suhteellisen mukavasti. Uutena tuotteena markkinoitiin sukumukia.

Ondruska-sukulehden toimituskuntaan ovat kuuluneet Markku Ruuskanen, Iris Humala ja Veli-Pekka-Ruuskanen. Lehti on ilmestynyt kaksi kertaa vuodessa. Lehden toimittajana vuoden 2023 alusta alkaen on toiminut Iris Humala. Veli-Pekka Ruuskasen vastuulla ovat lisäksi olleet jäsenasiat ja Juha-Pekka Ruuskasen vastuulla kotisivut sekä Facebook-sivu. Tavaramyynnistä on huolehtinut Outi Rytkönen. Kotisivut löytyvät osoitteesta www.ondruska.fi. Jäsenmaksuksi vuosille 2023 ja 2024 kokous päätti 25 euroa.

Sukukokous antoi valitulle hallitukselle erilaisia tehtäviä. Tärkeimpänä tehtävänä oli toteuttaa vuonna 2024 jäsenille sukumatka, joka suuntautui elokuussa 2024 Varsinais-Suomeen. Tapahtuma alkoi kokoontumisella Naantalın Kylpylässä ja bussilla tehty matka suuntautui ensin Askaisten Louhisaareen marsalkka Mannerheimin syntymäkotiin. Lounasruokailu tapahtui Askaisten Holviravintolassa. Seuraava kohde oli Turku, jossa kiertoaajelun jälkeen tutustuimme Luostarinmäen käsityöläisalueeseen. Matka jatkui Naantalın Kylpylään, jossa illalla nautimme buffetpäivällisen Le Soliel-ravintolassa. Matkalle osallistui yhteensä vajaa 30 sukulaista, joista suuri osa yöpyikin Naantalın Kylpylässä. Tapahtuman järjestelyistä vastasi toimikunta, johon kuuluivat Veli-Pekka, Antti ja Markku Ruuskanen.

Sukukirjan ensimmäisen ja kolmannen osan uudet painokset julkaistiin vuonna 2020. Uutta kolmososaa oli myyty yhteensä 94 kappaletta vuoden 2024 loppuun mennessä. Vuodesta 2020 alkaen uutta ensimmäisen osan painosta on myyty 44 kappaletta ja toisen osan painosta 40 kappaletta.

Sukuseuran jäsenmäärä on säilynyt lähes ennallaan. Vuoden 2023 alussa jäsenmäärä oli 283 ja vuoden 2023 lopussa 271 ja vuoden 2024 lopussa 270 jäsentä. Vuoden 2024 loppupuolella saimme lukuisia uusia jäseniä.

Sukuseuran jäsenmaksutuotot vuodelta 2023 olivat 6 250 euroa ja vuodelta 2024 jäsenmaksuja kertyi 6 180 euroa. Myyntituloja kertyi yhteensä 1 135 euroa vuodelta 2023 ja 1 633 euroa vuodelta 2024. Varsinaisen toiminnan kulut vuodelta 2023 olivat yhteensä 10 298 euroa ja vuodelta 2024 8 318 euroa. Vuoden 2023 alijäämä oli 783,86 € ja vuoden 2024 ylijäämä 1 457,37 euroa. Ylijäämän kasvuun vaikuttivat kasvaneet myyntitulot.

Taseen loppusumma vuoden 2023 lopussa oli 5 950,90 euroa ja vuoden 2024 lopussa 7 408,27 euroa. Pankkitilin saldo vuoden 2023 lopussa oli 5 950,90 euroa ja vuoden 2024 lopussa 7 408,27 euroa. Tuotot ja kulut ilmenevät tuloslaskelmasta ja pankkitilin saldo taseesta.

Järvenpäässä 27.3.2025

Markku Ruuskanen

Outi Rytönen

Antti Ruuskanen

Riku Ruuskanen

Veli-Pekka Ruuskanen

Laila Marjomaa

Juha-Pekka Ruuskanen

Jari Ruuska

Ruuskanen-Ruuska sukuseuran stipendit 2025

Sukuseuran hallitus myönsi maaliskuussa 2025 pitämässään kokouksessa 500 euron stipendit seuraaville:

- Sara-Maria Eddriouchi
- Mona-Sofia Ruuskanen
- Essi Koivukangas.

Sara-Maria opiskelee sosionomiksi Turun ammattikorkeakoulussa, Mona-Sofia tradenomiksi Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulussa ja Essi sairaanhoitajaksi Kajaanin ammattikorkeakoulussa. Menestystä kaikille opintojen jatkamiseen!

Tuloslaskelma

Tuloslaskelma

	1.1.-31.12.2024	1.1.-31.12.2023
VAR SINAINEN TOIMINTA	- 4 738,89	-7 033,86
Varsinaisen toiminnan tuotot	3 579,00	3 264,80
3010, Viirit	80,00	274,80
3020, Sukukirjatuotot	743,00	860,00
3030, Sukuseuratuotteiden tuotot	810,00	0,00
3040, Sukukokoustuotot	0,00	2 130,00
3050, Sukumatkatuotot	1 946,00	0,00
Varsinaisen toiminnan kulut	- 8 317,89	-10 298,66
Muut kulut	-8 317,89	-10 298,66
Varsinaisen toiminnan kulut	-4 648,88	-6 465,95
7030, Sukuseuratuotteiden kulut	-1 530,38	0,00
7040, Sukukokouskulut	0,00	-5 306,00
7050, Sukumatkakulut	-2 405,00	0,00
7060, Muut toiminnan kulut	-713,50	- 1 159,95
Muut kulut	-3 669,01	- 3 832,71
7760, Atk-laite ja -ohjelmakulut	216,86	-287,79
7800, Matka- ja kokouskulut	-463,80	-264,00
7910, Taloushallinnon kulut	0,00	-726,64
7942, Maksuliikennekulut	192,47	-185,83
7950, Jäsenmaksut	-190,00	-190,00
7955, Postikulut	-321,40	-43,50
7960, Toimistotarvikkeet ja kopionti	0,00	-18,35
7970, Jäsenlehden kulut	- 2 284,48	2 116,60
Tuotto-/kulujäämä varsinaisen toiminnan jälkeen	- 4 738,89	- 7 033,86
VARAINHANKINTA	6 180,00	6 250,00
Varainhankinnan tuotot	6 180,00	6 250,00
8000, Jäsenmaksutuotot	6 180,00	6 250,00
Tuotto-/kulujäämä varainhankinnan jälkeen	1 441,11	-783,86
SJOITUS- JA RAHOITUSTOIMINTA	16,26	0,00
Tuotot	16,26	0,00
Rahoitustoiminnan tuotot	16,26	0,00
9110, Korkotuotot	16,26	0,00
Tuotto-/kulujäämä sijoitus- ja rahoitustoiminnan jälkeen	1 457,37	783,86
TILIKAUDEN TULOS	1 457,37	783,86

TASE**31.12.2024****31.12.2013****VASTAAVAA****Vaihtuvat vastaavat**Rahat ja pankkisaamiset
Lammin SP FI81 4260 0010 4018 07

7 408,27 €

5 950,90 €

Rahat ja pankkisaamiset yhteensä

7 408,27 €

5 950,90 €

Vastaavaa yhteensä**7 408,27 €****5 950,90 €****VASTATTAVAA****Oma pääoma**Toimintapääoma (ed. tilikausien yli-/alijäämä)
Tilikauden yli-/alijäämä

5 950,90 €

6 734,76 €

1 457,37 €

-783,86 €

Oma pääoma yhteensä

7 408,27 €

5 950,90 €

Vastattavaa yhteensä**7 408,27 €****5 950,90 €**

Ruuskanen-Ruuska sukuseura ry

Toimintasuunnitelma 2026-2027

Ondruska-lehden julkaiseminen

Lehti on todettu hyväksi kanavaksi tietojen ja tiedottamisen suhteen. Lehteen toivotaan toimikunnan kirjoitusten lisäksi jäseniltä omia kirjoituksia, valokuvia, muisteluksia ja ihan tavallisia kertomuksia jne. Lehtitoimikunta toivoo vinkkejä jäsenistöltä lehden sisällön kehittämiseen.

Nettisivut

Nettisivujen kautta tulee sähköpostia hallituksen jäsenille suku-, lehti-, kirja-, yms. asioista. Lehden jokainen numero on kotisivulta saatavissa sähköisessä muodossa luettavaksi. Samoin lehden voi tilata sähköisenä omaan sähköpostiinsa. Sähköinen lehti vähentää osaltaan myös lehden paina- tus- ja jakelukustannuksia.

Jäsenmaksujen kerääminen

Jäsenmaksut kerätään vuoden alkuneljänneksellä jäsenille lähetetyllä jäsenmaksupankkisiirrolla. Jäsenmäärä on viime vuosina säilynyt lähes ennallaan. Tavoitteena on, että jäsenmäärä vuoden 2027 lopussa säilyisi 280 jäsenessä. Jäsenmaksulomakkeet pyritään toimittamaan jäsenille sähköpostitse.

Sukutietojen kerääminen

Sukutietojen kerääminen jatkuu aikaisempien vuosien tapaan. Uusia sukutietoja on saatu sekä Ruuskanen että Ruuskan sukuhaarojen osalta. Sukutietoja voi päivittää lähettämällä tiedot Markku Ruuskaselle, sähköposti: markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi tai postitse os. Valmukatu 18 A 1, 04420 Järvenpää.

Sukukirjat

Ruuskan sukuhaarojen tiedot julkaistiin uutena painoksena kesällä 2020. Myös Ruuskasen sukuhaaroja käsittelevää kakkososaa on edelleen myynnissä. Kirjoja markkinoidaan Ondruska-lehden ja nettisivujen sekä sähköpostin kautta. Jäsenistön toivotaan hoitavan markkinointia myös oman lähisuvun tapaamisissa ja keskusteluissa. Kirjan markkinoinnin yhteydessä markkinoidaan myös jäsenyyttä.

Vaakunan käyttö

Vaakuna toimii suvun ja sukuseuran tunnuksena eri yhteyksissä. Esimerkkeinä ovat standaari, viiri ja pinssi. Postimerkin tilaaminen tapahtuu netistä postin sivun kautta. Ohjeet tilauksiin löytyvät kotisivulta. Uutena myyntituotteena markkinoidaan sukumukia seuran tapahtumissa ja sitä on saatavissa myös tilaamalla puheenjohtajalta.

Huomioimiset

Huomioimissääntöjen mukaisesti muistetaan henkilöitä ja yhteisöjä eri tilanteissa.

Apurahat

Apurahojen jakamista jatketaan vuosittain toimikautena edelleen.

Jäsenyydet

Seura on jäsenenä Sukuseurojen Keskusliitossa. Keskusliitto julkaisee kirjoja ja lehteä sekä laatinut sukutietojen julkaisemista koskevat käytännesäännöt yhdessä muiden sukuyhteisöjen kanssa.

Sukutapahtuma 2026

Tanhuvaaran ja Viitasaaren ja Nivalan tapahtumat saivat toiminnasta kiinnostuneet liikkeelle. Kesällä 2026 tavoitteena on järjestää jollekin hallituksen tarkemmin päättämälle suvun kanta-alueelle yksi- tai kaksipäiväinen tutustumiskäynti bussikuljetuksena. Tapahtumaa valmistelemaan hallitus asettaa toimikunnan, johon kuuluu 3-4 jäsentä, joista ainakin yksi on hallituksen jäsen.

Seuraava sukukokous 2027

Vuonna 2026 tulee kuluneeksi 20 vuotta seuran perustamisesta. Hallitus ryhtyy valmistelemaan seuraavaa sukukokousta sukukokouksen antamien ohjeiden mukaisesti paikan ja tehtävien suhteen. Kokouspaikkana voisi olla esimerkiksi seuran kotipaikka Rantasalmi, jossa seura perustettiin ja jossa pidettiin 10-vuotiskokous.

TALOUSARVIO VUOSILLE 2026 JA 2027

Tulot	Vuosi 2026	Vuosi 2027
Jäsenmaksut 280 x 25 € (pl. ainaisjäsenmaksuja maksaneet)	6 200 €	6 200 €
Myyntitulot sukukirja	500 €	500 €
Muut tulot (standaarit, mikit ym.)	400 €	300 €
Sukukokouksen 2027 osallistumismaksut		3 000 €
Sukutapahtuma 2026 osallistumismaksut	2 000 €	
Yhteensä	9 100 €	10.000 €
Menot		
Jäsenmaksut ja muut hall. kulut	1 000 €	1 100 €
Lehden julkaiseminen (2 lehteä)	2 300 €	2 400 €
Pankkikulut	190 €	200 €
Hallituksen kulut	300 €	300 €
Kirjanpitokulut	500 €	500 €
Sukuselvityskulut	300 €	300 €
Stipendien jako	1 000 €	1 000 €
Sukukokouksen kulut		4 000 €
Sukutapahtuman kulut	3 000 €	
Muut sekalaiset kulut	510 €	200 €
Yhteensä	9 100 €	10 000 €

Ondruskan helmiä vuosien varrelta

Olemme saaneet lukea Ondruskasta lukuisia Ruuskanen-Ruuska-sukuun kuuluvien kirjoittamia mielenkiintoisia juttuja siitä lähtien, kun sukuviesti alkoi ilmestyä joulukuussa 2006. Tässä koosteessa on otteita mieleen painuneista kokemuksista sukuseuran jäsenten sukumatkoilta ja heidän omilta matkoiltaan sekä sukuun kuuluvien taidonnäytteistä.

Kaksi matkaa – isoäidin hautaa etsimässä

”Isoisä, Venäjällä syntynyt Petter, oli metsänvartijana suuressa kartanossa. Kerran heidän iso koiransa Vahti tuli metsästä kotiovelle ja haukkui sisälle tullessaan. Se haukkui valtavasti ja pyysi päästä takaisi ulos. Eeva-isoäiti vähän ihmetteli, että mikä on koiralla mielessä. Koira perääntyi metsän suuntaan ja haukkui. Silloin isoäiti ymmärsi, että Vahti pyysi apua. Niinpä isoäiti etsi apuun miehiä, joita talossa oli monia. Koira johdatti miehet metsään. Isoisä löytyi puusta. Hän oli kiivennyt sinne omilla voimillaan. Karhu oli näet raadellut hänen käsivartensa olkapäästä alaspäin.

Karhu oli kaivanut isoisälle kuusen juureen haudan ja paiskonut kantoja päälle. Se oli nuuhkinut välillä, tuntuuko hengitystä, mutta isoisä oli tekeytynyt kuolleeksi. Isoisä oi rohkea mies. Kun karhu oli mennyt edemmäksi, oli isoisä hätäpäissään kiivennyt puuhun. Sieltä miehet hänet löysivät ja auttoivat alas. Niin isoisä pelastui. Kyllä Vahtia pidettiin hyvänä ja kovasti arvostettiin. He olivat hyvin eläinrakkaita ihmisiä. Isoisä toipui aikanaan, ja he elivät vielä kauan Inkerinmaalla.”

Tämän tarinan kertoi matkakumppanini ja pikkuserkkuni Emma Ahlstén, jonka kanssa teimme kaksi matkaa Inkerinmaalle. Petter oli hänen isoisänsä ja Eeva isoäiti. Tarkoituksena oli löytää paikka nimeltä Tyro ja mahdollisesti siellä oleva hautausmaa. Ensimmäinen matkanjärjestäjä Inkerin Kulttuuriseura kyyditsi meitä bussilla Itä- ja Keski-Inkeriin kesäkuun alussa 2007.

Matka oli mielenkiintoinen, ja saimme nähdä Pietarin lähialueen maaseutukyliä, joissa asui suomea puhuvia lähinnä iäkkäitä ihmisiä. Saimme kuulla merkillisistä ihmiskohtaloista Sip-

erian matkalle joutuneilta...Kävimme Tuutarin Kurkelassa ja Hietamäessä, Kupanitsassa, Järvisaaressa, Mujassa ja niin edelleen. Kylät vaihtuivat nopeasti bussimme kyydissä. Välillä pysähdyimme niitylle tien viereen ja rakensimme itsellemme lounaan. Olimme myös mäellä, jossa saksalainen tykistö oli suunnattu kohti Leningradia 2. maailmansodan aikana.

...Tällä matkalla emme Tyroon päässeet.

Emme me luovuttaneet. Suunnittelimme uutta matkaa, joka veisi meidät etsimäämme kohteeseen. Helsinkiläisellä Roihuvuoren seurakunnalla on ystävyysseurakunta Tyro Inkerinmaalla. Toukokuussa 2009 tarjoutui tilaisuus osallistua seurakunnan järjestämälle matkalle Pietariin ja Tyroon. Niinpä me Emman kanssa lyöttäydymme matkaan. Jokainen matka on erilainen ja tämä jo senkin vuoksi, että se suuntautui myös naapurimaan kauniiseen kaupunkiin, joka tarjosi myös kulttuuria.

Kävimme Eremitaasissa, upeassa museossa, jossa on valtavasti nähtävää, vaikka olisi siihen aikaisemminkin tutustunut. Pääsimme myös Michaelin teatteriin katsomaan ja kuuntelemaan Pajazzo-oopperan. Unohtumattomia elämyksiä. Eivät elämykset tähän loppuneet. Matkasimme Pietarhoviin... Siinä matkan aikana näimme Leningradin piirityksen taistelupaikkojen muistomerkkejä, mm. sen joka oli paikalla, josta saksalaiset eivät enää päässeet etenemään, eikä se ollut kaukana kaupungin keskustasta.

...Emman isä Pekka Ruuskanen, Venäjällä syntyneenä Pietariksi kastettu, kävi koulua sisarustensa kanssa Inkerinmaalla. Kouluun oli keväällä ja syksyllä monta kilometriä matkaa, kun jouduttiin kiertämään rantaa pitkin. Talvella

he menivät kelkalla jään yli. He asuivat alustalaisina kartanossa, jossa heidän isänsä Petter oli metsänvartijana.

...Vuosia myöhemmin Pekka meni Kuopioon arvannostoon. Venäjän keisari oli antanut Suomelle asevelvollisuuslain, ja se velvoitti nuoret miehet 1901–1905 nostamaan arvalla, niin tuota asiaa oli silloin kutsuttu, joutuuko hän asepalvelukseen Venäjän armeijaan. Kolme viikkoa hän oli matkalla. Sinä aikana hänen Eeva-äitinsä oli kuollut 23.4.1904 ja haudattu Tyron hautausmaalle. Näistä isänsä Pekan kertomista lapsuus- ja nuoruusmuistoista Emma tarinoi hotellimme aulabaarissa. Pietarissa ennen kuin seuraavana päivänä jatkoimme matkaa Tyroon.

Tyron seurakunnan väki otti meidät ystävällisesti vastaan. Matkalaisilla oli taas mukana lahjatavaraa, jolla seurakunta saa apua niukkaan talouteensa. Tapsimme myös hyvin suomea puhuvan Bertan, joka kertoi asuvansa Ojan kylässä, jonka naapurina on Kantokylä, missä Emman isän suku on asunut. Meidät ohjattiin myös läheiselle hautausmaalle, jonka suojiin Emman isoäiti Eeva on haudattu.

Etsimämme oli löytynyt.

Lea Kokko, Ondruska 9/joulukuu 2009, s. 6–8

Pikkasen parempi periferia

Viitasaaren vaakuna

”Harvoin kunnan vaakuna ja sen merkitys jäävät mieleen. Viitasaaren vaakunassa on seitsemän hopeakylkistä muikkua, jotka juuri ovat paikallaan kuvaten Keiteleen kalavesin runsautta”- Pirjo-Leena Forsström

Tällainen slogani on Viitasaaren kaupungissa. Kaupunki on keskellä Suomea, ja E4-tietä pitkin ajetaan Viitasaaren läpi pohjoiseen. Auton ikkunasta olen minäkin katsellut Keitelettä ohi ajaessani...Tänä kesänä jäin viikonlopuksi Viitasaarelle sukuseuran ja yhden sukuhaaran esi-isän syntymäsjöille. Kokopäivän bussimatkan [sukuseuran kesäretki 20.7.2019] puitteissa sai käsityksen sloganin perusteista.

...Pysähdyttiin Huopankoskella, ja Juhani-Ahon Maamme-kirjan kertomukset todentuivat. Tästä koskesta Juhani Aho oli saanut ”Ensimmäisen mullosensa”. Suurimman lohen 7,8 kg Aho sai koskesta v. 1917.

Vierailimme sukuhaaran jälkeläisten tilalla. Minä mieleni pahoitin, että kateuden puolelle jo ajatuksineni ailahdin, kun Ruuskan Hereford-lehmät käyskentelivät pitkin Keiteleen rantaa.

Se oli luomua maisemasta lähtien. Olen yrittänyt karjan purkitetusta lihasta tätä luomua makustella, tuntea sen maiseman maun.

Idyllinen oli Haapasalmen ylittävä valkoinen silta. Kääntösilta oli rakennettu nälkävuosien hätäaputyönä 1867–68...Silta johtaa Porthanin puistoon. Vasta nyt minulle selvisi, miksi Helsingin yliopiston päärakennus on Porthania. Tietysti nimi juontaa Suomen historian isästä Henrik Gabriel Porthanista, joka syntyi Viitasaarella. Eipä tullut nimi selväksi kasvatustieteen opintojeni aikana.

...Sukuseura majoittui Aikon (kaksi etukirjainta emännän ja isännän etunimistä) kartanoon, joka olikin yllätys. Aluetta rakennettiin matkailukohteeksi, jossa yrittäjän mielikuvituksella ei ollut rajoja...Kyseessä on Viitasaaren entinen vanhainkoti, jossa vuosina 1923–1996 on hoidettu kunnan vanhukset, vammaiset ja mielisaira. Vanhainkoti on muuttunut kartanoksi ja siihen puhallettu uusi henki.

Pirjo-Leena Forsström, opetusneuvos, Lohja; Ondruska 39/joulukuu 2019, s. 11–12

Oppilaitosyhteistyöstä Viroon, osa II – keskelle historiallisia tapahtumia

Pikk Hermanin torni Tallinnan Toompean mäellä 1993. Kuva: Iris Humala

Tämä tapahtumaketju alkoi siitä, kun oppilaitosyhteistyön yhteyshenkilöni tarttolaisen Kutsekeskool 17:n rehtori Vladimir Sokman soitti vuoden 1990 loppupuolella ja kertoi, että Viron TV tekisi ajankohtaisohjelman, jossa käytäisiin läpi virolaisten nuorten työharjoittelua Suomessa. Hän halusi minut ohjelmaan mukaan. Lupauduin lähtemään paikalle. Noina kuukausina Neuvostoliiton ja Baltian maiden poliittinen tilanne oli kiihkeässä muutosvaiheessa. Niinpä tästä matkasta, joka alkoi siitä, kun matkustin vuorokoneella Tallinnaan 11.01.1991 tuli erittäin mielenkiintoinen ja mieleen jäävä. Muutamien matkaa edeltävien viikkojen aikana sattuneiden tapahtumien seurauksena Neuvostoliitto veteli viimeisiään. Tankit olivat ajaneet ihmisten yli Vilnassa ja lähestyivät Tallinnaa. Baltian poikki oltiin rakentamassa ihmisketjua. Baltian maissa puhuttiin itsenäistymisestä. Tilanne oli jännittynyt.

Kieltolaki Tallinnassa

Tallinnaan tultua voi aistia tämän jännityksen. Tämä näkyi myös Viru-hotellin kuuluisassa toisen kerroksen aulabaarissa, jossa poikkesin

odotellessani Vladimiria. Kun menin tiskille ottaakseni virvokkeen, kun tällä kertaa oli rupliakin matkassa, minulle todettiin, että ei tällä kertaa. Tämä johtui siitä, että Viroon oli julistettu kolmen päivän alkoholinmyyntikielto. Toimenpidettä perusteltiin sillä, että näin koetettiin varmistaa tilanteen rauhallisena säilyminen...Siinä lähes tyhjässä baarissa asiaa ihmetellessäni alkoi portaikosta kuulua iloista puheensorinaa. Baariin saapui puolenkymmentä pukuun pukeutunutta suomalaista herraa. Istahtivat baarijakkaroille ja alkoivat tilailla juomista. Porukka vakavoitui ja hiljeni merkittävästi, kun kuulivat alkoholi-kiellosta. Mikäli sivusta kuunnellen oikein ymmärsin, Latviassa piti olla kaverusten edustaman lajin turnaus. Turnaus oli peruttu. Peruutus-ilmoitus tavoitti Suomen joukkueen Helsingissä. Osa joukkueesta, ilmeisesti ei kuitenkaan pelaajia, päätti kaikesta huolimatta lähteä käymään Tallinnassa. Pojat baarijakkaroilla olivat hieman apein mielin ajatellessaan matkaohjelmaansa uusiksi.

...Alkoholin myyntikielto nimittäin tuli ilman sen suurempia ennakoilmoitteluja.

Matkaohjelman uudeksi laittamisen harmia lisäsi varmasti myös se, että Georg Ots taisi olla tuolloin ainoa Helsingin ja Tallinnan välillä kulkeva alus, joten matkaohjelman muuttaminen ei ollut niin vain hoidettavissa. Lisäjännitystä myös toi alati tiivistunnelmaisemmaksi käyvä yleistilanne, mistä johtuen laivan ylipäätään kulkemisestakaan ei ollut varmuutta ...Rehellisyyden nimissä on sanottava, että en minäkään tykännyt tilanteen kehityksestä sen enempää kuin siitäkään, että en saanut kylmää Sakua.

Vladimir tuli, ja lähdimme tässä eittämättä jännittyneessä tilanteessa ajelemaan Tallinnasta kohti Tarttoa. Ajoimme tällä kertaa Saadjärven kautta. Oli yöaika, ja viimeistään tällä matkalla selvisi myös se, miksi ensimmäinen [virolainen] harjoittelijaryhmä aikanaan ihmetteli katuvalojen määrää Lahden moottoritiellä. Tuntui nimittäin, että pimeällä taipaleella Tallinnan ja Tarton välillä ei ollut ainoatakaan katuvaloa eikä juuri muitakaan

valoja. Toinen matkaan jännitystä tuova seikka oli virolaisten pääteiden, joihin tämänkin kuului, varsilla olevien huoltoasemien tiheys. Tuolla tieosuudella niitä ei yöaikaan ollut yhtään. Poltto-aine autosta alkoi loppua. Pimeyden keskellä näkyi valo. Vladimir tiesi siinä olevan jonkun kolhoosin konehallin. Lyhyen vierailun jälkeen Vladimir palasi hallista bensakanisterin kanssa. Sanoi saaneensa bensaa lahjaksi, kun kertoi, että kyydissä oli arvovieras Suomesta.

Myös Tartossa tilanne oli jännittynyt. Vladimir kertoi nähneensä aamulenkillään tankkeja metsässä...

Viron lippu salkoon Toompealla

Tammikuun 13. päivän aamulla lähdimme Vladimirin kanssa ajamaan takaisin Tallinnaan. Radiosta tuli jatkuvasti uutisia tilanteen kehittymisestä. Kerrottiin, että Toompealle oli tuotu panssariesteitä suojaamaan Riigigogua [Viron parlamenttia]. Samoin kerrottiin, että riigikogun jäsenten tulee välittömästi saapua Toompealle ja kaikkien kansalaisten tulee auttaa kansanedustajia, jotta he pääsevät perille.

Ajoimme Tallinnan Mustaanmäkeen Vladimirin vanhempien kotiin. Lähdimme sieltä illansuussa Tallinnan keskustaan tarkoituksena mennä Viru-hotelliin odottamaan TV-lähetystä. Kaupunki oli täynnä väkeä. Ilma väreili jännityksestä, sillä kaikki tiesivät, että tankit lähestyivät pakoputket savuten Tallinnaa. Menimme Viru-hotellin keittiötiloihin jännittämään henkilökunnan kanssa. Henkilökunnan

luokse meneminen selittyi sillä, että Albert, joka oli mukana, oli ollut ennen eläkkeellä jääntään Viru-hotellissa töissä. Ihmiset kuuntelivat radiosta uutisia ja seurasivat, eittämättä pelokkaina, tilanteen kehittymistä. Ikkunoista näki, kun väki velloi rauhattomana Viru-aukiolla.

No kaikki tietävät nyt, kuinka siinä kävi. Järki ja inhimillisuus voittivat. Tankit pysähtyivät ja poistuivat rauhallisesti ennen Tallinnan keskustaa. Toompealle vedettiin salkoon Viron lippu. Tämä oli tietääkseni ensimmäinen kerta, kun Viron lippu nostettiin julkisesti salkoon sitten vuonna 1940 tapahtuneen Viron Neuvostoliittoon liittämisen jälkeen. Viro julistautui itsenäiseksi 20.08.1991 ja Latvia ja Liettua päivää myöhemmin. Muutamaa kuukautta myöhemmin Neuvostoliitto myös hävisi maailman kartalta joulukuussa 1991.

Kilpailua TV-ajasta

Sitten siihen TV-esiintymiseen. Vladimir soitti Virusta TV-asemalle. Hän kertoi asiansa ja kysyi, milloin ja minne tulemme. Asemalta kerrottiin, että ohjelmamme on peruttu. Vladimir tiukkasi, että mikä on syy. Asemalta vastattiin vain, että katsokaa televisiota, sitten tiedätte. Selvisi, että silloin kun meidän piti olla Viron TV:ssä, siellä esiintyikin Boris Jeltsin. Jeltsin piti tuolloin kuuluisan puheensa, jossa hän lupasi Baltian maille itsenäisyyden.

Seppo Ruuskanen, Ondruska 35/toukokuu 2018, s. 8–11

Ruuskanen kiskaisi 87,88

MM-yleisurheilujoukkueen varamies Pielaveden Sammon Antti Ruuskanen kiskaisi Savonlinnassa Itä-Suomen keihäscupissa ennätöksensä 87,88. Sillä Ruuskanen kohosi kauden [2007] maailmantilastoissa viidenneksi, Ruuskanen aiempi ennätys oli 84,02 edelliseltä vuodelta. Suomen kaikkien aikojen tilastossa Ruuskanen nousi kuudenneksi. Ruuskasta pidemmälle ovat suomalaisista heittäneet Aki Parviainen, Tero Pitkämäki, Seppo Rätty, Matti Närhi ja Juha Laukkanen.

... Myöhemmin todettiin, ettei Antin keihästulos 87,88 ollut tilastokelpoinen, kun Tanhuvaaran kenttä loppui kesken ja keihäs ylitti kentän rajan.

Ondruska 3, 2007, s. 3

Namaste Nepal osa 1

Kuva Maritan
Namaste Nepal
IV -matkalta,
Kuva: Marita
Nygren

Suomen Latu -lehdessä osui silmääni erään matkatoimiston mainos yli 50-vuotiaiden **Annapurna-Poon Hill -vaelluksesta** [syksyllä 2009]. ”Annapurna – miten kaunis nimi!” Siispä ilmoittauduin matkaan. Pikkuhiljaa minulle selvisi, että Annapurnan nimisiä vuoria on viisi Himalajan vuoristossa ja ne sijoittuvat piskuisen Nepalin alueelle.

...Tästä alkoi Nepalin ja Himalajan lumoni. Nepalin lumo johtuu ihmisistä ja kulttuurista. Himalajan lumo henkeäsalpaavista maisemista, jossa ihminen ymmärtää oman asemansa luonnon pikkiriikkisenä osana. Matkoja olen noille vuorille tehnyt tähän mennessä neljä (Annapurna-Poonhill, Annapurna Circuit, Mera, Everest BC) – viides, Langtangiin ja pyhille järville suuntautuva, vielä odottaa toteutumistaan.

...Kathmandusta matkan jatkaminen ei onnistunutkaan paksun sumun ja huonon näkyvyyden takia, joten vietimme muutaman yön Shangri-La:ssa, vehreäpihaisessa hotellissa kau-pungin laitamalla. Päivisin tutustuimme Kathmandun nähtävyyksiin. Ensimmäisenä oli vuorossa **Swayambhunathin buddhalainen stuba** kaupungin länsilaidalla. Sinne noustessa on porrasaskelma jokaiselle vuoden päivälle.

...Lopulta ilma selkeni niin, että pääsimme lentämään Buddha Airin koneella Pokharaan, jossa patikoitimme alkoi pikkuruisesta **Naya Pulin** kylästä. Matkareittimme seuraili ikiaikaista kauppareittiä pienten viehättävien vuo-

ristokyltien kuten **Ullerin** ja **Tkhedhuggan** läpi. Kylissä nautiskelimme maisemien lisäksi maittavista aterioista ja teehetkistä. Kulkiesamme ihailimme milloin vihreiden vuorten rinteiden viljelyksiä riisiterasseineen, milloin pumpulisten pilvien takaa kurkistelevaa, timanttina loistavaa Annapurna (7219 m).

Kiivettiin ja kiivettiin rappusia, kivettyjä polkuja ja kulkijoita riitti niin ihmisiä kuin muulejakin kantamuksineen tai ilman, välillä rhododendronmetsässä, välillä mielikuvituk-sellisen virran pauhua kuunnellen ja putouksia hämmästellen. Toisena vaelluspäivänämme saavuimme **Gorepahin kylään** (2860 m), josta laskeuduimme majapaikkaamme nauttimaan ansaittua kuuma kuriteetä. Reilun kymmenen kulkijan porukasta meitä lähti kaksi matkalaista aamuvuorohaisella puoli viiden aikaan tallustamaan pimeässä, otsalamppujen valossa kohti **Poon Hilliä** (3269 m) ihaillaksemme auringon nousu, joka alkoi punaisena viivana, pikkuhiljaa paljastaen Nepalin suuruuksista mm. Dhaulagirin (8167 m) ja eteläisen Annapurnan (7219 m).

Palattuamme tältä ikimuistoiselta ”aamukävelyltä” nautimme aamiaisen ja jatkoimme matkaamme kohti seuraavaa yöpaikkaamme **Tadapania**. Ensin jyrkkää nousua kohti havu-puumetsikköä ja sitten alkoikin sade, joka jatkui ajoittaisena lopun päivää. Sade muutti polut pehmeiksi, oksat ja kivet liukkaiksi ja kengät litimäriksi, joten tällaisissa oloissa vaellus-sauvat olivat enemmän kuin tarpeen. Aika ajoin

aurinko pääsi pilkistämään pilvien raosta ja Tadapania lähestyessämme kiviset portaat olivat koristautuneet pienin vaaleanpunaisin kukkasin. Illalla kukkaistunnelmaa lisäsi oppaamme tilaama hieroja, joka vetreytti mukavasti ikäihmisen väsyneet jalat.

Matka jatkui viidakkopolulla larinja-apinoiden seurassa **Ghandrukiin** (1940 m), [josta] laskeuduimme Modi Kholan jokilaaksoon viimeiseen majapaikkaamme **Syali** Bazaariin. Siellä

meitä odotti juhlaillallinen ja yhteinen illanvietto oppaidemme ja kantajiemme kanssa.

...Paitsi mieleenpainuvia muistoja jäi reissusta myös ystävyys kämppakaverini kanssa. Hänen kanssaan olemme myöhemmin tehneet lyhyempiä ja pidempiä omatoimireissuja sekä kotimaassa että Uudessa-Seelannissa ja Japanissa.

Marita Nygren, Ondruska 44/huhtikuu 2022, s. 16–19

Kirja Marko Ruuskasen lintuhuviloista Savonlinnassa

Kirjan kansikuva

Linnunpönttöjen tekijä on haudankaivaja Marko Ruuskanen Savonlinnasta. Marko kuuluu Rantasalmen Ruuskasten sukuhaaraan. Savonlinnan museo – Riihisaari on julkaissut hänen tekemistään pöntöistä kirjan *Lintuhuviloita Savonlinnasta haudankaivaja Marko Ruuskasen tapaan* (2023)...Kirjan esittelyssä Riihisaaren museonjohtaja Nikke Kaartinen toteaa, että eri puolilla Savonlinnaa ja yhteistä kaupunkitilaa sijaitsevat Ruuskasen linnunpöntöt kertovat ainutlaatuisella ja kekseliäällä tavalla kaupungin historiasta.

Linnunpönttöjen tekeminen on alkanut Savonlinnan Talvisalon hautausmaalle tehdyistä pöntöistä. Marko kertoo kirjassa seuraavasti:

Ainahan mie oon linnunpönttöjä tehnyt. Tuolla alhaalla olin ihan normipönttöjä tekemässä, kun Pasi-pomo tuli siihen paikalle, niin Pasi sanoi, että sie voisit laittaa siihen vähän muotoa. Sitten mie laitoin ja aika erikoinen katto siitä tuli. Aloin sitten jatkokehittämään sitä ja

mietin, että pöntön sivuillekin voisi tulla jotain juttuja. Ensin tein filmivanerista ja sitten tuli rauta. Rauta on ollut minulla aina rakkain materiaali. Keksinkin, että pakkohan nämä on laittaa tuonne maastoon. Ihmiset tykäävät. Tämä oli reilu kymmenen vuotta sitten.

Marko kertoo Talvisalossa olevan nyt 80 taidelinnunpönttöä ja kaupunkipönttöjen olevan kokonaan toinen lajityyppi....Savonlinnan keskustan alueella on kirjan tekemisen aikaan 24 lintuhuvilaa, jotka kuvaavat alueella olevia vanhoja rakennuksia....Vuosien varrella Marko on tehnyt monia muitakin vanhoja rakennuksia lintuhuviloiksi. Näitä ovat kaupungin toiseksi komein kivilinna matkustajasatamassa, Kaurosen kuuluisa rautakauppa satamassa, Pikkukirkko Olavinkadun varrella, Salosen talo ja Ruiskuhuone Olavintorin varrella ja huvilat Huvilakadun varrella.

...Kirjan lopussa Marko kertoo kaikkien kaupunkipönttöjen olevan hänen sydäntytään. Siksi hän laittaa jokaiseen linnunpönttöön oman signeerauksen lisäksi pienen sydämen, sen oman pienen sydämensä.

Markku Ruuskanen, Ondruska 48/huhtikuu 2024, s. 6–8

Ondruskan helmiä -tekstin koostanut Iris Humala.

Interrailaamassa Keski-Euroopassa kesällä 2024

Matkakumppanit Emma ja Ville Zugspitze-vuorella.

Kuva Würzburgista, josta Interrail-matka alkoi.

Varsinainen yhteensä kolme viikkoa kestänyt Interrail-matkamme alkoi 19.8.2024 Würzburgista, joka sijaitsee Saksan Baijerin osavaltiossa Frankfurtin eteläpuolella. Ennen matkamme toinen meistä, Emma, oli ollut siellä vaihto-opiskelijana noin neljä kuukautta.

Lähdimme junalla Würzburgista Itävallan rajan tuntumaan Passauhun, jossa olimme yhden yön. Tässä Tonavan varrella sijaitsevassa Passaussa kohtaa kolme eri jokea, Tonava, Inn ja Ilz, ja kaupunkia kutsutaankin kolmen joen kaupungiksi (Dreiflüssestadt). Passaussa oli vielä nähtävillä keväällä ja kesällä 2024 olleiden tulvien jälkiä, sillä vesi Inn-joessa oli korkealla. Junamatkamme jatkui Itävallan Linziin, jossa olimme yhden yön. Linzistä

jatkoimme Itävallan kaakkoisosassa, lähellä Slovenian rajaa sijaitsevaan Graziin, jossa pysähdyimme kahdeksi yöksi. Graz on kukkuloiden ympäröimä Itävallan toiseksi suurin kaupunki, ja sen vanhakaupunki on listattu Unescon maailmanperintöluetteloon.

Matka jatkuu

Grazista jatkoimme junalla Wieniin, jossa vietimme kaksi yötä ja tutustuimme Itävallan pääkaupunkiin. Wienistä jäivät mieleen Schönbrunnin linna, kaupungin hienot rakennukset ja todella kuuma keli. Knoppitietona voi todeta, että 36 asteen lämpötilassa oli kuitenkin kiva kävellä Wienissä, koska korkeat talot varjostivat hyvin. Wienistä jatkoimme matkaa Slovakian

Grazin kellotorni vanhakaupungin vieressä.

Juna, jolla lähdimme Dresdenistä Berliiniä kohti.

Bratislavan linna

Luontokohde Jicinissä, joka sijaitsee noin 100 km Prahasta koilliseen.

pääkaupunkiin Bratislavaan, joka sijaitsee Tonavan varrella. Tämä olikin matkamme lyhin etappi. Bratislavassa vietimme taas yhden yön.

Bratislavasta jatkoimme Tšekin tasavallan pääkaupunkiin Prahaan, jossa olimme neljä yötä. Junamatka Prahaan jäi erityisesti mieleen, koska juna oli pari tuntia myöhässä eikä se sitten edes mennyt Prahaan asti. Jouduimme lähtemään junasta Kolinissa, joka sijaitsee noin 55 kilometriä Prahasta itään, ja hyppäämään siellä toiseen junaan. Loppumatka piti matkustaa täpötäyden junan käytävällä kaikkien kantamusten kanssa.

Prahasta käsin teimme pari päiväreissua Cesky Krumiloviin, Ceske Budejoviceen ja Jiciniin. Päälimmäisenä jäi mieleen Jicin, koska se oli luontokohde ja kiva paikka seikkailla Tšekin maaseudulla.

Ehdimme Dresdenin Carola-sillalle ennen sen romahdusta

Prahasta menimme junalla takaisin Saksan puolelle Dresdeniin, jossa olimme yhden yön. Olimme Dresdenissä 30.8.–31.8. eli 10 päivää aikaisemmin kuin 11. syyskuuta 2024 Dresdenin kaupungin keskustassa romahti 330 metriä pitkä Carola-silta eli Carolabrücke noin sadan metrin matkalta. Dresdenissä menimme lähtöpäivänä Carolabrücken yli raitiovaunulla. Dresdenissä oli hienoa tutustua keskustan tummansävyiseen rakennuskantaan. Kaupunkihan tuhoutui täysin toisen maailmansodan aikana, ja se jouduttiin rakentamaan uudelleen.

Dresdenistä matkasimme junalla Berliiniin, jossa olimme kaksi yötä aivan Berliinin päärautatieaseman (Berlin Hbf) vieressä. Berliinissä tutus-

Dresdenin keskustaa ja sikäläinen katutaiteilija (vas. ja ylh.). Oikealla Cumilveistos Bratislavassa.

Pienoisrautatieasema
Minuatur
Wunderlandissa
Hampurissa

tuimme sen pääkohteisiin: Brandenburgin porttiin, Berliinin muuriin ja Checkpoint Charlie -museoon, jossa esitellään Berliinin muurin historiaa sekä elämää rautaesiripun takana Itä-Euroopan maissa. Teimme myös päiväreissun Berliinin kupeessa sijaitsevaan Potsdamiin.

Berliinistä menimme junalla vielä Hampuriin kahdeksi yöksi. Hampurissa kävimme ”pääkohteessamme” Miniatur Wunderlandissa, sillä Ville harrastaa pienoisorautateitä. Miniatur Wunderland on maailman suurin pienoisorautatie ja Hampurin ja yksi koko Saksan suosituimpia matkailukohteita. Hampurista jäikin eniten mieleen juuri Minuatur Wunderland. Se oli todella kiinnostava, ja siellä oli paljon hienoja yksityiskohtia. Ei ole tietoa, oliko siellä pohjoismaiden osiossa jo Jani Halme ja Anna Rimpelä figuureina, niin tarkkaan ei tullut katsottua.

Lisäksi Hampurista jäivät mieleen jäätävät ruuhkat. Bussin sijasta Hampurissa kannattaa käyttää metromaisia junia, S-Bahnia ja U-Bahnia. Hotellin sijainnin takia käytimme kuitenkin bussia enemmän. Hampurista teimme myös päiväreissun Lyypekkiin.

Hampurista matkustimme Tukholmaan yöjunalla istumapaikoilla. Tukholmasta menimme vielä Turkuun viikkarilla eli Viking Linen laivalla. Kotiin saavuimme 6.9.2024.

Yhteenveto

Parasta reissulla oli uusien paikkojen näkeminen ja se, että junassa oli mukava matkustaa ja katsella maisemia. Pidemmille junamatkoille kannattaa varata istumapaikka, ja Saksassa julkisella liikenteellä matkustaessa kannattaa käyttää Deutschlandtickettiä eli suomeksi Saksa-lippua. Matka oli sopivan mittainen varsinkin, kun sää oli aika lämmin koko matkan ajan. Ei ollut montaa päivää, jolloin lämpötila olisi ollut alle 30 astetta. Nyt kun miettii, niin mielestämme matkalla ei mennyt mitään pieleen. Ei muuta kuin odottelemaan seuraavaa matkaa.

Yllättäen Erfurtin päiväreissulla tuli eteen vasenkätisten kauppa, jossa oli myynnissä Fiskarsin vasenkätisten saksia.

Zugspitze-vuoren juurella sijaitsevan Eibsee-järven sanotaan olevan yksi Baijerin Alppien kauneimmista järvistä.

Saksassa on paljon muitakin tutustumisen arvoisia paikkoja, joissa kävimme ennen tätä junamatkaamme, esimerkiksi Würzburg, Garmisch-Partenkirchen ja Saksan korkein paikka Zugspitze, jonne pääsee hammasratas-junalla. Huipulta näkee upean Eibsee-järven, jonka voi kiertää patikoiden. Myös baijerilai-

nen keskiaikainen vanhakaupunki Rothenburg ob der Tauber on hyvin säilynyt ja tutustumisen arvoinen. Se sijaitsee Saksan romanttisen tien varrella.

Ville Ruuskanen ja Emma Relander Turusta

Kuvat: Ville Ruuskanen

Hammasratas-juna Garmischista Zugspitzeen.

Vasemmalla Rothenburg ob der Tauberin keskustaa. Yläkuvasa katuveistoksia päiväreissulta Ansbachissa Baijerissa.

Sukuseuran hallituksen yhteystiedot

Puheenjohtaja, sukututkija

Markku Ruuskanen

Valmukatu 18 A 1, 04420 Järvenpää.

Sähköposti: [markkuj.ruuskanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi)

p. 050 5729534

Varapuheenjohtaja

Outi Rytkönen

Kirkkosaarentie 313, 72400 Pielavesi

Sähköposti: [outirytk\(at\)gmail.com](mailto:outirytk(at)gmail.com)

p. 040 8455363

Sihteeri

Laila Marjomaa

Pekkapuhdantie 44, 85640 Nivala

Sähköposti: [rintala158\(at\)gmail.com](mailto:rintala158(at)gmail.com)

p. 044 3660757

Jäsenasiat, osoitteenmuutokset

Veli-Pekka Ruuskanen

Korppaanmäentie 16 B 17, 00300 Helsinki

Sähköposti: [vpruuskanen\(at\)outlook.com](mailto:vpruuskanen(at)outlook.com)

p. 050 3111 377

Ondruska-lehtitoimikunta

Iris Humala, [iris.humala\(at\)kolumbus.fi](mailto:iris.humala(at)kolumbus.fi)

Markku Ruuskanen, [markkuj.ruuskanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi)

Veli-Pekka Ruuskanen, [vpruuskanen\(at\)outlook.com](mailto:vpruuskanen(at)outlook.com)

Kotisivujen ja facebook-sivujen ylläpito

Juha-Pekka Ruuskanen

Punatulkunkuja 16 b, 03100 Nummela

Sähköposti: [juha-pekka.ruuskanen\(at\)hotmail.fi](mailto:juha-pekka.ruuskanen(at)hotmail.fi)

p. 040 756455

Antti Ruuskanen,

Syvälahdentie 15 J, 18130 Heinola

Sähköposti: [antti\(at\)ruuskanen.fi](mailto:antti(at)ruuskanen.fi)

p. 0500 152848

Jari Ruuska

Hiekkaharjuntie 11 A 3, 01300 Vantaa

Sähköposti: [ruuskajari64\(at\)gmail.com](mailto:ruuskajari64(at)gmail.com)

p. 044 5012964

Riku Ruuskanen

Auranpolku 13, 14200 Turenki

Sähköposti: [rikuantero\(at\)gmail.com](mailto:rikuantero(at)gmail.com)

p. 041 5506601